

трудомъ и прилѣжностѣу, трговиномъ, землѣдѣлиемъ и рудокопнимъ наукама одъ свою другіи одликує, мудри глава не мало число брои, и у рату између найхрабріи числи се, аль тай є народъ разделѣнъ и разкомаданъ на безконечне Атоме, онъ самъ себе непознає и неосећа, мрзи и бори се између себе већъ одъ више столећа и ништа друго неради, него отуда задате и добите свое ранне лечи; хвали, купуј и тежи само за туђимъ; онъ само не-Славяне почитуј, не-Славянска Списания чита и превађа; са својомъ децомъ поступа онъ ладно и немарљиво као маћия съ пасторци. И башь зато што сами себе нису умели познавати и почитовати, и што су ниска понятия о себи имали — постала су млога Славянска племена затуцанимъ бадаваджияма, — нису имали силу явне речи, и бивали су често свомъ опредѣнию невѣрни, ёръ при нызовимъ разцепленю што велико нису могли предузети, што мало нису тели; шта више често су тако малодушни были, да нису мислили, да на прамъ другимъ народима они не-смedu казати да су люди, народъ и да каквогъ права имају.

§. 13.

Нужда ове Узаймности за велико опредѣление Славяна, кое имъ теченије времена и редъ народа наложе.

Животъ човечества есть развијанъ разу-